

življenje in šege primorskih prebivavcev v južni Rusiji. Plod tega potovanja je bilo delo Afanasjeva „Pojezdka v Južnuju Rossiju“. Uredoval je liste „Nedelja“, „Novyj Russkij Bazar“, „Novosti“ in dr. L. 1864. je ustanovil „Peterburgskij Listok“. Zbrani spisi Afanasjeva so izšli v 9 zvezkih (1890 1892.)

Jevgenij Andrejevič Solovjev, nadarjeni ruski publicist, je dne 7. septembra v Šuvalovu naglo umrl v 42. letu svoje starosti. Dovršivši študije na petrograjski univerzi, je bil nekoliko let učitelj v zahodni Sibiriji. Pozneje je bil časnikar in je pod psevdonomimom Scribe in Andrejev napisal nešteto vrsto kritičnih študij in razprav v liste napredne smeri.

Lohvickaja dobila za zbirko lirike Puškinovo nagrado ruske znanstvene akademije. Poizkušala je svoje moči tudi na dramatičnem polju, ali poizkusi ji niso uspeli; v njenih dramatičnih spisih je preveč liričnega subjektivizma

M. S. Šahtajtinski. 3. septembra je v Baku tragične smrti umrl muslimanski publicist M. S. Šahtajtinski; — umorili so ga lastni sovci — tatari iz maščevanja, da je pisal o njih rezke sicer, a resnične članke, obsojajoč bratomorni boj na Kavkazu. Šahtajtinski je bil zelo omikan mož, ki je dolga leta študiral v zahodno-evropskih krajih. Poznal je teoretično in praktično francoski, angleški in nemški jezik

Časnik „World“, „Manhattan“, Cerkev presv.

89,4 m

zavarovalnica, Trojice 87,5 m

91,9 m

Park Row

117,4 m

„Traktatska družba“

88,2 m

St. Pavel,

93,4 m

Kapitol

v Washingtonu,

87,4 m

Časnik „Sun“, 21,3 m

Primeri orjaških hiš v New Yorku.

(„Russkaja Žizn“, „Rus“, „Novosti“). Ker je za svojega bivanja v Sibiriji dobro spoznal tamošnje življenje, je napisal krasno knjigo „V razdumje“.

Marja Aleksandrovna Lohvickaja. Meseca septembra je umrla v Petrogradu ruska pesnica M. A. Lohvickaja, hči imenitnega kriminalista A. V. Lohvickega. Rajna se je porodila l. 1869. in je začela literarno delovati l. 1887. Izdala je 5 zvezkov poezij; v prvih zvezkih so pesni polne veselja do življenja, strastne erotike, globokih in smelih čuvstev; v zadnjih zvezkih je pesnica zapustila prejšnjo smer svojih pesni in se je ozirala tudi na pojave vsakdanjega življenja. Oblika njenih pesni je krasna. L. 1896. je

L. 1902. je ustanovil in uredoval v Tiflisu list „Šjarki-Rus“ (Ruski Izhod), ki se je tiskal v aderbejdžanskem jeziku. Namen lista je bil, širiti omiko in napredek med muslimanskim prebivalstvom Kavkaza, zbližati mahomedance z rusko in zahodno omiko. Ali „Šjarki-Rus“ je zlasti vsled konkurence, ki mu jo je delal šovinistiški turški list „Gejat“ (pod uredništvom Agaeva) l. 1903. prenehal izhajati.

Fr. Št.

Rusija pred 314 leti. L. 1591. je izišlo v Londonu obširno delo z naslovom „Of the Russe common wealth“, ki ga je spisal angleški potovalec Fletscher, sovrstnik Shakespearjev. Fletscherja je namreč kraljica Elizabeta poslala v Moskvo, da bi tam uredil

trgovinsko zvezo, ki jo je Angleška vzdržavala z Moskvo. Za svojega bivanja v Moskvi je Fletscher napisal svoje vtiske in izkušnje v spisu, ki ga je izdal po svoji vrnitvi v domovino. — Usoda tega spisa je zelo zanimiva. Spis je bil nekoliko let po svoji izdaji po prizadevanju carja Borisa v Londonu javno sežgan. H koncu vlade Nikolaja I. je prof. Brodiański vsled svetovanja predsednika zgodovinskega društva grofa Stroganova izdal prevod tega spisa, ali izgubil je radi tega profesorsko službo. Vsi iztisi prevoda so bili zaplenjeni in shranjeni v kleti vseučiliške tiskarne. Šele sedaj je cenzura dovolila prevod tega spisa, tako da zvedo Rusi po 314 letih, kaj in kako je pisal angleški pisatelj o njihovih prednikih. Spis Fletscherjev je zavoljo tega imeniten, ker je bil spisan za vlade Feodorja Ivanova, torej takoj po strahovladavi Ivana Groznega.

A. P. Čehov v tatarskem jeziku. „S. Pet Véd.“ poročajo, da bode popularni omikanec tatarski Mustafa Nuri izdal spise znanega ruskega leposlovca Čehova v tatarskem prevodu. Čisti dobiček od te izdaje je namenjen tatarskemu dobrodelnemu društvu v Derekoju. Prevod se bode tiskal v mestu Kazan, ki je postalo v zadnjem času izdajateljsko središče, ki preskrbuje s knjigami Tatare ne le v Rusiji ampak tudi v Aziji. Prevod se bode izdal v malih snopičih,

da bi se mogel razširiti tudi v onih tatarskih krogih, kjer se še niso navadili čitati. — Prelagatelj Mustafa Nuri je že izdal več spisov o etiki in modroslovju v tatarskem jeziku.

Fr. Št.

Alfred Rambaud. 11. novembra je v Parizu umrl odlični slovanofil Alfred Rambaud v 63. letu svoje starosti. Rambaud, ki je bil prijatelj I. Ferry-a, je bil odličen učenjak in politik. Med najboljša njegova zgodovinska dela spada njegova zgodovina Rusije, ki se smatra za klasično delo ne le na Francoskem, ampak tudi vobče. „Histoire de la civilisation française moderne et contemporaine“ v 3 zvezkih in „Histoire générale de la France“. Rambaud je temeljito poznal ne le Rusijo ampak ves slovanski svet. Od l. 1883. je bil profesor moderne zgodovine na pariški Sorboni in član znanstvene akademije. Kot politik je bil Rambaud zmeren republikanec, progressist. Od l. 1895—1898. je bil v Melinovem kabinetu naučni minister.

Fr. Št.

Litevsko znanstveno društvo. Nekoliko litevskih omikancev in književnikov je sklenilo ustanoviti v Vilnu znanstveno društvo „Lietuvios mokslo draugija“. Namen društva bode, preiskavati znanstveno zgodovino Litve, litevski jezik, omiko, arheologijo in antropologijo.

Brooklynski most.

„World“.

„Sun“.

„Tribune“.

Traktatska družba

„Times“.

Iz New Yorka: Mestna hiša in časniške palače na Printing-House Squaru.